

**OPINIA**  
**KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 12 grudnia 2014 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania  
cywilnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi**

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że jakkolwiek proponowana zmiana odnosi się do realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 kwietnia 2014 r., SK 22/11, to jej zakres znacznie wykracza poza materię w nim rozstrzygniętą. Trybunał Konstytucyjny w tym wyroku orzekł, że art. 180 w zw. z art. 178 i art. 176 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie, bez wezwania do usunięcia braków, skargi kasacyjnej niespełniającej wymogu zamieszczenia w niej wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia wraz z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 78, a nadto z art. 2 Konstytucji RP.

W ocenie Rady do tego zakresu powinna zostać ograniczona zmiana stanowiąca wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Tymczasem proponowana zmiana odnosi się do wszystkich braków skargi kasacyjnej objętych art. 176 p.p.s.a. wprowadzając jako zasadę, że wszelkie braki skargi kasacyjnej mają tę samą rangę i powinny być traktowane jako usuwalne braki formalne. Przypomnieć należy, że skarga kasacyjna stosownie do art. 176 p.p.s.a. powinna m.in. zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie. Stosownie zaś do art. 183 § 1 p.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny jest co do zasady związany granicami skargi kasacyjnej. Propozycja sprowadzenia wszystkich wymogów skargi kasacyjnej jedynie do formalnych (usuwalnych) narusza zatem istotę tego szczególnego środka zaskarżenia. Co więcej w wyniku proponowanej nowelizacji ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi byłaby wewnętrznie niespójna. Z jednej strony przewidywałaby, że Naczelny Sąd Administracyjny nie jest związany zarzutami skargi kasacyjnej jedynie w zakresie nieważności postępowania art. 183 § 1, z drugiej zaś strony wyłączałaby w ogóle prawny obowiązek określenia przez kasatora zakresu skargi kasacyjnej, bowiem wszelkie ewentualne niedomagania w tym zakresie byłyby korygowane na dalszych etapach postępowania. W świetle powyższego wprowadzenie powszechnie akceptowanej

instytucji przymusu adwokackiego w zakresie skargi kasacyjnej, oraz określenie terminu do skutecznego wniesienia tego środka zaskarżenia, miałyby się z celem.

Powyższe uwagi odnoszą się także do projektowanej zmiany art. 398<sup>6</sup> § 1 i 2 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.